

Pyhäkön Lamppu

Helgedomens Lampa

4 / 2019

”Eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut”

1. Sam 3:3

- Lähetyshiippakunnan ensimmäiset kesäjuhlat Loimaalla 3
- Sahar kääntyi totuuteen 4
- Mihin tarvitsen Kristusta? 6
- Mihin tarvitsen Raamattua? 7

OLETKO KRISTITTY?

☞ Juhana Pohjola

Kysyin leppoisasti pankkivirkailijalta, jolla oli risti kaulalla: Oletko kristitty? Nainen silmin nähden hämmentyi ja pelästy. Ymmärrettävästi. Eihän tuollaisia yksityiselämään katsottavia vakaumuksellisia asioita ole tapana Suomessa kysellä. Mitä tuo sana kristitty edes merkitsee? Mitä tuollaisen kysymyksen voi oikein vastata?

Oletko kristitty? Kyllä ehkä varmaan. Muslimikaan en ole enkä hinduksi halua tulla, vaikka joogatunneilla käynkin. Elämmehän me kuitenkin siniristilipun maassa. Moni arvostaa kristillistä kulttuuriperintöä ja sanomaa lähimmäisen rakkaudesta. Ristit sukuhaudoilla todistavat, että kirkkoon on kuuluttu. Joku voisi puhua tapakristitystä. Kyse on omasta tavasta uskoa ja ennen muuta perinteestä, josta ei ole haluttu ainaakaan kokonaan luopua. Kristilliset tavat ja perinteet ovat kalliita asioita, joiden murentuminen yhteiskunnassa on suuri menetys. Kuitenkin kristityn nimi ja Kristuksen persoona kuuluvat välttämättä yhteen. Eihän sana kristitty (*christianos*) tarkoita kristillismielisyydelle eikä henkisyydelle kuuluvaa, vaan Kristukselle kuuluvaa.

Oletko kristitty? Kyllä ja juuri kristitty. Piste. En ole luterilainen, en heluntailainen, en ortodoksi enkä muunkaan kirkkokunnan jäsen. Olen Jumalan valtakunnan kristitty. Piste. Näinhän se on – kerran taivaassa. Mutta täällä ajassa ei ole kristittyä ilman uskon sisällön ilmaisevaa tunnustusta. Ei ole kristittyä ilman kuulumista johonkin tunnustuskuntaan. Ei ole Kristukselle kuuluvaa irrallaan Kristuksen ruumiista, joka saa aina näkyvän ja konkreettisen muotonsa jossain seurakunnassa ja sen jumalanpalveluksessa. Tällä puolen rajaa on vain kristittyjä, jotka saavat aina lisämääreen. Siksi saamme nöyrästi mutta rohkeasti sanoa: Olen luterilainen, koska olen kristitty. Uskon ja tunnustan,

että Raamatun opetukset ja Kristukselle kuulumiseni armoperusta löytyvät kirkkaimmillaan luterilaisesta perinnöstä.

Oletko kristitty? Kyllä olen, vastaa islamista kristinuskoon kääntynyt turvapaikanhakija, joka elää jatkuvassa pelossa vastaanottokeskuksessa. Hänet on kastettu ja konfirmoitu. Hänet näkee usein messussa rukoilemassa ja Herran

”

Onneksi kristinuskon keskuksessa ei ole kristitty, vaan Kristus.

pöydässä. Kristityksi tunnustautumisella on hintansa. Sukulaiset kotimaassa ovat irtisanoutuneet hänestä ja uhkailleet jopa hänen henkeänsä. Sitä järkyttävämpääkin on, että vastoin henkilön omaa ja seurakuntien paimenten todistusta viranomaiset voivat oikeusvaltiotamme mitätöidä toisen kristillisen uskon: Sinä et ole riittävän kristitty. Näin saatetaan täällä kristityksi kelpaamaton lähettää pois toisaalle vaaraan, jopa kuolemaan, kristityn nimen tähden. Voimmeko kristittyinä vain sanoa: Hän kuuluu Kristukselle, mutta ei meille?

Oletko kristitty? En varmaan oikea, vaikka minulla kristityn nimi onkin. Mutta ei minulta löydy vilpitöntä uskoa eikä aitoa rakkautta Kristukseen. Ei Kristus ole minulle kaikki kaikessa. En ole pystynyt antamaan itseäni Kristukselle kokonaan. En täytä kristityn mittaa. Näinhän se on jokaisen meidän kohdalla, mutta onneksi kristinuskon keskuksessa ei ole kristitty, vaan Kristus. Kysymyksesi ei ole varsinaisesti, oletko kristitty, sillä saahan sana kristitty toisten suussa ja sinun mielessäsi hyvinkin erilaisia mittapuita. Ratkaisevaa on tämä: Kuulunko minä Kristukselle? Olenko minä Kristuksen ja millä perusteella?

Tähän piispa Olaus Svebilus tunnetussa katekismusselityksessään vastaa: ”Mistä syystä sinua sanotaan kristityksi? Siksi, että minut on kastettu Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja olen kasteessa pukeutunut ylteni Kristuksen. Uskon ja tunnustan hänet Vapauttajakseni ja pelastajakseni.” Näin yksinkertaista ja vapauttavaa on olla osa sitä Kristuksen ristintyön tähden syntinsä anteeksisaanutta Jumalan kansaa, jota on pilkattu myös meille kunnianimeksi tulleella sanalla kristitty: ”Ja Antiokiasa ruvettiin opetuslapsia ensiksi nimitämään kristityiksi.” (Ap. t. 11:26)

Mitä pankkivirkailija sitten vastasi? Ristiään koskettaen hän arasti sanoi: Kyllä olen.

Mitä Sinä vastaat?

LÄHETYSHIIPPAKUNNAN ENSIMMÄISET KESÄJUHLAT LOIMAALLA

☞ Sami Niemi

📷 Kari Puustinen

Suomen evankelisluterilainen lähetyshiippakunta piti ensimmäiset kesäjuhlaansa Loimaan evankelisella kansanopistolla 2.–4.8.2019. Juhlien teema Nostakaa päänne oli kirjoitettu juhlaporttiin. Juhlille tulleet saivat ensimmäiseksi nostaa päänsä kohti ristiä, joka oli portin yllä.

Juhlavieraita kokoontui eri puolilta Suomea siten, että lauantaina oli parhaimmillaan tuhat juhlavierasta ja sunnuntain messuun osallistui noin 750 henkeä.

JYKEVÄÄ OPETUSTA JA VEISUUTA

Perjantaina avajaisurojen jälkeen pastori **Esko Murto** keskusteli kansanedustaja **Päivi Räsänen** kanssa siitä, millaista on elää kristittyinä muuttavassa yhteiskunnassa. Lauantain raamattutunnin aiheena oli Nooan päivät. Pastori **Anssi Simojoki** nosti esille opetuksessaan Jumalan tuomion ja armon näköaloja Nooan päivistä näihin päiviin saakka.

Hiippakuntadekaani **Juhana Pohjolan** linjapuheen teemana oli: Minne menet, Lähetyshiippakunta? Pohjola kuvasi yhteistä matkaa Suomen Luther-säätiön vaatimattomasta alusta Lähetyshiippakunnan perustamisen myötä itsenäiseksi luterilaiseksi kirkoksi.

- Lähetyshiippakunta on avoin mutta monin tavoin keskeneräinen kirkko. Mutta olemme luterilainen kirkko, jonka yhteydessä voi kulkea koko matkan pyhästä kasteesta hautaan siunaamiseen, Pohjola linjasi.

Uudelle vuosikymmenelle hiippakuntadekaani asetti uuden tavoitteen.

- Vuonna 2025 25 uutta seurakuntaa ja paimenta

sekä 2500 uutta jäsentä. Määrällinen kasvu ei ole kuitenkaan itsetarkoitus, vaan uskollisuus vähässä ja Jumalan sanassa.

TAIVASHETKI JUHLAMESSUSSA

Lauantai-iltapäivällä oli useita kanavia. Professori **Tapio Puolimatka** käsitteli sukupuolikäsityksen muutoksesta ja sukupuolen vaihtamisesta aiheutuvia suuria ongelmia. Kanaviin liittyen julkaistiin kaksi uutta kirjaa. **Mari Niemisen** *Loputon lokakuu* on surupäiväkirja, joka avaa Kristuksen lohdutuksen todellisuuden. Pastori **Harri Huovinen** kirjoitti kirjan *Jumala vaikuttaa rukouksen – apuneuvoja huonolle rukoilijalle*. Lauantai huipentui koko perheen iltajuhlaan.

Kesäjuhlien kohokohta oli yhteinen juhlamessu, jossa avusti orkesteri ja kuoro. Lähetyshiippakunnan seurakunnissa kaikkialla käytössä oleva sama

liturgia konkretisoitui voimakkaana yhteisessä rukouksessa ja veisuussa. Piispa **Risto Soramies** julisti saarnassaan kirkastussunnuntain ydinsanomaa.

Pääjuhlassa siunattiin matkaan **Tuomo** ja **Leena Simojoen** perhe luterilaisen kirjallisuuden käänös- ja levittämistyöhön Itä-Afrikassa *Lutheran Heritage Foundationin* kautta.

PALJON VAPAAEHTOISIA PALVELEMASSA

Kesäjuhlien operatiiviset johtajat, pastorit **Harri Lammi** ja **Miika Nieminen**, olivat kiitollisia ja tyytyväisiä juhlien onnistumisesta. Valmistelut aloitettiin jo marraskuussa 2017. Eri tehtävissä oli palvelemissa noin 230 vapaaehtoista. Tiimiläisten halu tulla mukaan juhlan toteuttamiseen, sitoutuminen, iloinen mieli ja käsittämättömän monipuoliset taidot ovat olleet puhuttelevia. Lopputulos oli moniulotteinen kattaus kristittyjen rohkaisemista, juurevaa raamattuopetusta ja kirkasta evankeliumin julistusta.

- Lauantain lasten ohjelmaan ja juhlan kanssa rinnakkaiseen nuortenleiriin osallistui kaikkiaan 210 lasta ja nuorta, Nieminen ja Lammi kertovat.

Jos Jumala suo, ensi vuoden kesäjuhlat pidetään myös Loimaan evankelisella kansanopistolla 31.7.–2.8.2020. Kesäjuhlan äänitteet ovat kuunneltavissa osoitteessa: www.lhpk.fi/kesajuhlat/kuuntele/

Juhlamessu kokosi n. 750 juhlavierasta sanan ja sakramentin äärelle.

Pyhäkön lamppu 4 / 2019

2 Oletko kristitty?

3 Lähetyshiippakunnan ensimmäiset kesäjuhlat Loimaalla

4 Sabar kääntyi totuuteen

6 Mihin tarvitsen Kristusta?

7 Mihin tarvitsen Raamattua?

8 Täytyykö kristityn kuulua seurakuntaan?

9 "Rukoilkaa lakkaamatta" Miten?

10 Kuoleman varjosta valoon

11 Mooses vuorella ja uudet laintaulut

12 Varför är jag kristen?

15 Hartaus

16 Ajan kiireissä yhdessä rukoillen

Kannen kuva: Harry Anderson (1906–1996)

SAHAR KÄÄNTYI TOTUUTEEN

☞ Samuli Siikavirta

📷 Perhealbumista

Harva juutalainen uskoo Jeesukseen. Vielä harvinaisempaa on, että juutalainen löytää luterilaisuuden. Sahar Sadlovsky Goldin, 27, unelmana on tunnustuksellisten luterilaisten seurakuntien syntyminen Israeliin, jotta evankeliumi voisi kuulua yhä kirkkaammin juutalaisten parissa.

Sahar Sadlovsky Goldin tummat piirteet ovat perua adeninjuutalaiselta äidiltä. Saharin lapsuudessa juutalaisia juhlapyyhiä vietettiin perinteisesti.

- Juutalainen identiteetti oli minulle selvä. Muita uskontoja ei edes pohdittu, etenkään kristinuskoa, Sahar taustoittaa.

Vaikka kodin ympärillä Tel Avivin esikaupungissa oli viisi synagogaa, Sahar kävi niissä lähinnä erityistapahtumissa.

KIELTEISET ENNAKKOLUULOT KRISTINUSKOSTA

Mitä Sahar ajatteli tuolloin Jeesuksesta?

- Että hän oli juutalainen, joka perusti uuden uskonnon, että hän ei enää ole juutalainen ja hänen tekojensa tähden juutalaisia on vainottu halki historian, Sahar laukoo.

Kristityistä Saharin näkemys oli yhtä negatiivinen.

- He sallivat ristiretkeläisten teurastaa monia juutalaisia. He aloittivat inkvisition, joka huipentui holokaustiin, jossa vedottiin Lutherin kirjoituksiin.

Käsitys luterilaisista oli siis sitäkin kielteisempi. Sahar ei myöskään ymmärtänyt ristin merkitystä.

- Kun kristityt näkevät ristin, he ajattelevat Jumalan rakkautta, uhria ja toivoa, mutta juutalainen saattaa ajatella ristiretkiä ja kamalaa pakanasymbolia.

Juutalaisuudessa ei ylipäätään puhuttu pelastuksesta Jumalan armosta.

- Juutalainen tapa puhua suhteestamme Jumalaan on tekojen ja palkintojen kautta. Juutalaiset eivät juuri pelkää helvettiä, koska juutalaisena saa aina mahdollisuuden korjata tai tehdä jotain.

- Useimmat juutalaiset ajattelevat, että Jumala on kaukana meistä ja vaatii outhojen asioiden tekemistä ja hänen miellyttämistään, vaikkemme tiedä, miksi. En halunnut olla missään tekemisissä sellaisen jumalan kanssa.

ARABIKRISTITTYIHIN TUTUSTUMINEN MURSI MUURIT

Saharin ensikosketus kristinuskoon tapahtui jalkapallon kautta.

- Kun olin 19-vuotias, pari kristittyä arabia liittyi joukkueeseemme, katolilainen ja ortodoksi. Se oli ensimmäinen kerta kun tapasin arabeja säännöllisesti. Meistä tuli ystäviä, parhaita ystäviä, ja he avasivat minulle sydämensä ja kotinsa.

- Sydäntä lämmitti tajuta, että kaikki arabit eivät olekaan terroristeja tai juutalaiset pyhimyksiä.

Historiasta kiinnostuneena Sahar alkoi pohtia, mihin uudet ystävät uskovat.

- Googlasin ”kristinuskko” tai ”Jeesus”, ja Uusi testamentti tuli ruudulle. Luulin alkavani lukea jonkinlaista ristiretkien opaskirjaa tai tarinaa joulupukista ja herra ja rouva Kristuksesta. Aloin lukea Matteuksen evankeliumia. Jeesuksen sukuluettelossa olikin nimiä Abrahamista Daavidin kautta Jeesukseen, *Jeshuah HaMashiach*, asti, mikä on juutalainen käsite, Messias. Mistä oikein oli kyse?

- Näin, että Uuden testamentin ovat suurimmaksi osaksi kirjoittaneet juutalaiset juutalaisista. Tapahtumat sijoittuvatkin Pyhälle maalle eivätkä Vatikaaniin. Yllätyin! Luin Jeesuksesta, hänen opetuksestaan ja myötätunnostaan heikkoja kohtaan, kun hän tuli nöyränä meidän syntisten ja ylpeiden luokse. Tämä sulatti sydämeni, ja Jumala tuli minulle ”makeaksi” Henkensä ja sanansa kautta. Jumala synnytti minussa uskon, että Jeesus on juutalainen Messias.

- Tunsin oloni vapaaksi, kun ei ollut enää jumalaa, jota minun pitäisi miellyttää ja jolle pitäisi näyttää hyvät tekonni, jotta hän rakastaisi minua.

ENSIN SEURAKUNTA, SITTEN ELÄMÄNMUUTOS

Seuraavina vuosina Saharin elämä jatkui niin kuin ennenkin.

- Työskentelin puhelinmarkkinoijana. Ansaitsin 22-vuotiaaksi paljon rahaa. Minulla oli tyttöystävä ja kaikkea mitä nuoret miehet tavoittelevat. Kuitenkin tunsin oloni tyhjäksi. Jumala maustoi käskyjen vastaisen leikkimiseni kitkeryydellä, jotta alkaisin etsiä häntä.

Sahar alkoi etsiä seurakuntaa. Jostain oli jäänyt mieleen, että protestantit ovat ”raamatullisia” kristittyjä. Netistä löytyi Immanuelin luterilainen seurakunta.

- Tulin kirkkoon peloissani, koska en ollut koskaan käynyt kirkossa ja olin juutalainen. Tapasin pastori **Christian Rasmussenin**. Pidin todella hänestä ihmisenä ja siitä, miten hän puhui minulle. Seurakuntalaisissakin oli jotain erityistä ja ihailtavaa.

- Menin jumalanpalveluksiin, kuulin Jumalan sanaa ja tajusin, että olen syntinen, paljon pahempi kuin luulin. Olin ajatellut olevani periaatteessa hyvä ihminen. Mutta mitä korkeammin ajattelin Jumalasta, sitä alhaisempana näin itseni. Tein parannuksen.

Lopulta Saharin elämä alkoi muuttua.

- Se teki minusta vähemmän suosittun tyttöystäväni silmissä. Niinpä erosimme. Minut kastettiin Jordan-joessa syntieni anteeksiantamiseksi ja Pyhän Hengen saamiseksi. Siitä lähtien olen ollut Kirkossa. Olen kasvanut Jumalan sanan tuntemisessa.

Seurakunnassa Sahar tapasi myös ruotsalaisen sairaanhoitajan, **Marian**, sisar-kirkkostamme, Ruotsin Missionsprovinsinista. He avoituivat helmikuussa 2018. Esikoistytär, **Thea**, on täyttänyt yhdeksän kuukautta.

- Jumala on antanut minulle kaiken luterilaisessa seurakunnassa: pyhän kastteen, kristillisen yhteisön, vaimon ja kastetun tyttären, Sahar iloitsee.

TURVALLINEN OLO LUTERILAISSA LITURGIASSA

Luterilaisuudessa Sahar arvostaa raamatullisuutta ja historiallisuutta.

- Luterilainen kirkko pitää Kristusta ja Kirjoituksia keskiössä ja ylimpänä auktoriteettina. Kuitenkaan se ei pyri torjumaan kaikkea, mikä ei tule suoraan Raamatusta ja mikä on "katolista" eli pyhän ja yhteisen seurakunnan mukaista.

Kun kysyn, tarkoittaako Sahar esimerkiksi synagoga- ja temppelipalvelukseen pohjautuvaa messun liturgiaa, hän innostuu.

Juutalainen Sahar puhuu kristilliseen uskoon tulemisestaan "totuuteen kääntymisenä" pyhää Augustinusta lainaten. Jeesus on hänelle ja hänen perheellensä tie, totuus ja elämä.

- Kyllä! Rakastan liturgiaa. Minulla on turvallinen olo liturgian keskellä.

Israel College of the Biblessä opiskellessaan Saharin arvostus luterilaisuutta kohtaan on vain kasvanut.

- Vasta kun tapasin kristittyjä messiaanista liikkeestä, jouduin kyseenalaistamaan sen, mihin kirkkoni uskoo ja miksi se viettää jumalanpalvelusta niin eri tavalla kuin he. Halusin perehtyä tähän. Mitä enemmän opiskelin dispensationalistisessa korkeakoulussa, sitä vakuutuneemmaksi tulin luterilaisuudesta!

NYKYJUUTALAISSUUS EI OLE RAAMATUN JUUTALAISSUUTTA

Miltä juutalaisuus näyttää Saharista kristityn silmin?

- 2000-luvun juutalaisuus ei selvästikään ole sama asia kuin Raamatun juutalaisuus. Jos Mooses nousisi haudasta tänään, hän sanoisi, että tämä on täysin eri uskonto.

- Rabbiinisen juutalaisuuden – siis uskonnon, jota nykyjuutalaiset harjoittavat – keksimisen ensisijainen tarkoitus on reagoida kristinuskoon. Siis: ettemme enää tarvitse uhreja, eikä uhri ole tärkein asia, mitä Jumala vaatii Raamatusta. Se on uskonto, joka perustuu tekoihin. Paavali oli oikeassa.

- *Mishna* ja *Talmud* on kirjoitettu Uuden testamentin jälkeen, Sahar kiteyttää.

Kristittyjen parissa on kuitenkin yleistä tukea Israelin valtiota vetäen yhtäläisyysmerkit sen ja Raamatun Israelin välille. Mitä tästä pitäisi ajatella?

- Israelista tulee usein myös lähetystyöstä puhuttaessa poliittinen aihe: mitä ajattelempa Israelin valtiosta ja olemmeko Israelin vai Palestiinan puolella? Kirkon tulee kuitenkin olla juutalaisen kansan *pelastuksen* puolella! Meidän ei tule kannattaa [dispensationalistista] kahden liiton teologiaa, jonka mukaan juutalaiset eivät tarvitse Jeesusta Abrahamin lapsina. Meidän pitää tunnustaa, että heillä on oikeus kuulla evankeliumi ja että evankeliumia tulee julistaa heille niin kuin kaikille muillekin kansoille.

Eli meidän on rukoiltava juutalaisten silmien avautumisen puolesta?

- Kyllä, vaikka kannattaisi Palestiinaa! Tällä ei ole mitään tekemistä maan kanssa. On kyse *pelastuksen puolella* olemisesta.

UNELMANA TUNNUSTUKSELLISET SEURAKUNNAT JUUTALAISTEN PARISSA

Jews for Jesus -järjestön työntekijänä Sahar näkee sadan messiaanisen seurakunnan ja muutaman tuhannen juutalaiskristityn tilanteen Israelissa haastavana.

- Kirkko Israelissa on yhä kehittyvässä vaiheessa. Sen suurimpana haasteena on identiteetti.

- Sen pitää kasvaa teologisesti, saavuttaa lähempi ykseys Jumalan sanan kautta keskenään ja myös Kristuksen ruumiin kanssa muualla maailmassa.

Israelissa on yli satatuhatta arabikristittyä, enemmistö ortodokseja ja katolilaisia. Juutalais- ja arabiseurakuntien välillä ei kuitenkaan juuri ole yhteyttä. Jännitteet ovat vahvat puolin ja toisin. Messiaanisia seurakuntia tukevat USA:n Israel-myönteiset protestantit. Luterilaiset seurakunnat ovat puolestaan arabien tai länsimaalaisten kansoittamia ja ajavat usein palestiinalaisten asiaa.

Immanuelin seurakunta on ainoa luterilainen kirkko Israelin juutalaisyhteisön keskellä. Sitä tukevat useat pohjoismaiset ja amerikkalaiset järjestöt. Haasteita kuitenkin riittää.

- Pastorimme **Yoel** on juutalaisesta taustasta. Kun hän yritti saada luterilaisen pappisvihkimyksen, se ei järjestynyt. Lopulta hänestä tuli anglikaanipappi.

Immanuelin seurakunnan jumalanpalveluksissa, Jaffassa, käy kansainvälistä väkeä eri tunnustuskunnista. Saharin mukaan useimmat eivät kuitenkaan pidä itseään luterilaisina.

- Minä ja perheeni taidamme olla ainoat tunnustukselliset luterilaiset siellä.

Saharin haaveena onkin luterilaisen kirkon vahvistuminen Israelissa Jumalan sanan voimasta. Sahar suunnittelee jatkavansa työtään järjestössä. Samalla hän on avoin sille, jos Jumala avaa ovia luterilaiseen seurakuntatyöhön.

- Pysin lujittamaan yhteyttä Mission-sprovinseniin. Vaikka Immanuelin seurakunta ei olekaan tunnustuksellinen, se ei kuitenkaan ole liberaali, ja siinä on yhä jotain, mitä työstää. Siinä tunnustaa yhä luterilaisuuden vaikutuksen. Minusta sitä olisi hyvä vahvistaa siihen asti, kun pappisvihkimys järjestyy ja uusien seurakuntien perustaminen voi alkaa.

MIHIN TARVITSEN KRISTUSTA?

☞ Hannu Mikkonen

📷 Wikimedia Commons

”Niin Maria otti naulan oikeata, kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli Jeesuksen jalat ja pyyhki ne hiuksillaan; ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.” (Joh. 12:3)

Maailma on täynnä uskontoja. Oikeastaan maailmassa on yhtä monta uskontoa kuin on ihmistäkin. Jokainen ihminen on nimittäin uskonnollinen olento. Tämä saattaa kuulostaa yllättävältä, sillä moni pitää itseään hyvin vähän jos ollenkaan uskonnollisena. On kuitenkin hyvin harvoja ihmisiä, jotka eivät mieti sellaisia kysymyksiä kuin kuka minä olen, mihin minä menen, mikä on elämän tarkoitus tai mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Kaikkia tämänkaltaisia kysymyksiä voimme nimittää uskonnollisiksi kysymyksiksi. Ihminen on siis uskonnollinen olento, joka kaipaa vastauksia edellisen kaltaisiin kysymyksiin. Näihin kysymyksiin uskonnot pyrkivät vastaamaan.

KRISTINUSKO KESKITTYY KRISTUKSEN PERSOONAAN

On olemassa ihmisiä, joita kutsutaan kristityiksi. He ovat kristinusko-nimisen uskonnon kannattajia. Tai näin ainakin voivat sanoa ihmiset, jotka eivät ole kristittyjä. Jos kysyt asiaa kristityltä, hän saattaa sanoa, ettei kristinusko ole uskonto. Tämä kuulostaa ehkä kummalliselta, sillä mitä muuta kristinusko voi olla? Tähän on syynä se, ettei kristitty eikä kristinusko väitä olevansa totuus. Kristillinen usko sinänsä ei tarjota

vastauksia uskonnollisiin kysymyksiin. Kristinuskossa ei myöskään ole sellaisia tapoja, joilla totuuden, jumaluuden tai valaistumisen voi saavuttaa.

Jos kysyt kristityltä, mikä on totuus, mitä on kuoleman jälkeen tai mikä on elämän tarkoitus, hän saattaa vastata aina samalla tavalla. Kristitty ei ala kertoa omista uskonnostaan, ei puhu rituaaleista, vaan hän puhuu ja kertoo sinulle Kristuksesta. Hän saattaa käyttää myös tästä persoonasta nimeä Jeesus. Kristillisen uskon sisältö ei ole uskonnon harjoittaminen (ei edes uskon), ei jonkin oppijärjestelmän seuraaminen, ei rituaalinen noudattaminen, ei pyrkiminen korkeampaan päämäärään tai jumaluuteen. Kristitty ei väitä, että kristillinen usko pelastaa, vaan hän kertoo Kristuksen pelastavan. Hän sanoo sinulle myös, että Kristus on totuus. Hän sanoo, että Kristus on ikuinen elämä. Kristitty mainitsee myös, että on Kristus on tie, jolla on hyvä kulkea.

Kristitty voi sanoa, että häntä sanotaan kristityksi, koska hänet on kastettu Kristuksen käskemällä tavalla ja hän uskoo tähän persoonaan, Kristukseen. Kristitty siis uskoo persoonaan, joka on totuus. Ei kristityn usko eikä hänen seurakuntansa tai kirkkonsa ole totuus, vaan Kristus on totuus.

MIKSI KRISTUS?

Suomalainen runoilija Eino Leino runoili ihmisestä mm. näin: ”Ei paha ole kenkään ihminen, vaan toinen on heikompi toista.” On totta, että kaikissa ihmisissä on paljon, paljon hyvää. Kuitenkin mainittu Leinon käsitys on harhainen. Ihminen on nimittäin paha, niin sanoo Kristus. Hän myös sanoo, että on vain yksi hyvä, nimittäin Jumala, Jeesuksen Kristuksen Isä. Kristus opettaa, eikä vain opeta, vaan myös näyttää, että ihminen on paha eli syn-
tinen ja Jumala on hyvä

eli synnitön ja pyhä. Kristus opettaa, että jokainen ihminen on erossa Jumalasta, Luojastaan, eikä löydä rauhaa itselleen, jos ei pääse Luojansa, tekijänsä yhteyteen. Ihmistä ei siis ole ohjannut kieron, syntiin ja pahuuteen olosuhte, elämä tai kaltoinkohtelu. Ihminen on syntyessään syntinen. Kaiken tämän kristitty on oppinut Kristukselta.

Kristityn ainut toivo on Kristus, sillä Kristuksen teot ja sanat ovat vakuuttaneet kristityn siitä, että hän on syntinen – syntinen, joka joutuu ikuiseen eroon Jumalasta, mikäli kuolee vailla yhteyttä Kristukseen, joka on omien sanojensa mukaan tullut korjaamaan Jumalan ja ihmisen välit.

Jumalan ja ihmisen välien korjaamiseksi Kristus on kuollut, sillä synti on kuolemaa ja kuolemista. Kristus on siis ottanut ihmisen synnin omakseen ja saanut ihmisen rangaistuksen. Uskomalla Kristukseen ihminen saa omakseen Kristuksen ja kaiken mitä hän on. Kristus näyttää elämällään, kuolemaltaan ja kuolleista heräämällä, että sinä olet syntinen ja tarvitset Kristusta.

(Voit lukea lisää: www.luterilainen.net/kristus)

MIHIN TARVITSEN RAAMATTUA?

☞ Hannu Mikkonen

📷 Wikimedia Commons

Edellisessä artikkelissa puhutaan Kristuksesta ja siitä, kuinka ihminen tarvitsee Kristusta päästäkseen Luojansa yhteyteen. Moni ihminen on kuullut Kristuksesta, Jeesuksesta. Hänestä sanotaan ja puhutaan paljon erilaisia asioita. Kenestäkään maan päällä eläneestä ei varmasti ole kirjoitettu niin paljon kuin hänestä. Mistä hänestä saa oikeaa tietoa?

JUMALAN PUHE LAKINA JA EVANKELIUMINA

Jumalan, ihmisen ja koko maailman Luoja on aina puhunut. Hän ei ole mykkä Jumala. Hänen ajatuksiaan ihmisestä tai elämän tarkoituksesta ei tarvitse arvailla. Hän puhuu meille. Tästä kertoo meille kirja, Raamattu, joka lähes alkaa siitä, että Jumala puhuu: ”Ja Jumala sanoi: ’Tulkoon valkeus’. Ja valkeus tuli.” (1. Mooseksen kirja 1:3). Aina uudestaan ja uudestaan Raamatusta kerrotaan, kuinka Jumala puhuu ihmisille. Joissakin kohdissa jopa mainitaan, että Jumala käskee ihmisen kirjoittaa sen, mitä hän puhuu.

Mikä on Jumalan puheen tarkoitus? Se on, että ihminen oppisi tuntemaan Jumalan. Tämä tapahtuu kuulemalla hänen puhettaan ihmisen synnistä ja Jumalan armosta. Varsinkin luterilaiset käyttävät tässä yhteydessä sanoja ”laki” ja ”evankeliumi”. Laki kertoo ihmisille, että ihminen on erossa Jumalasta syntisyytensä tähden. Evankeliumi taas ilmoittaa, että Jumala on rakastanut maailma niin, että lähetti oman Poikansa, Kristuksen Jeesuksen, tekemään sovinnon Jumalan ja ihmisen välille (Johanneksen evankeliumi 3:16). Jumalan puhe on pohjimmiltaan aina lakia ja evankeliumia. Ilman lakia ihminen ei voi uskoa ja ymmärtää olevansa syntinen. Ilman evankeliumia ihminen ei voi saada syntiään anteeksi.

RAAMATTU ON SYNTYNYT PYHÄN HENGEN VAIKUTUKSESTA

Raamattua kutsutaan usein nimellä ”Pyhä Raamattu”. Tämä johtuu siitä, että Raamatun kirjoitusten mukaan Jumalan Pyhä Henki on itse Raamatun vaikuttanut tekijä (mm. 2. Timoteuksen

kirje 3:16). Hän ei ole kuitenkaan suoraan ojentanut taivaasta valmista kirjaa (vertaa Islamin käsitys Koraanista), vaan Pyhä Henki on vaikuttanut Jumalan ihmisissä sen, että he ovat kirjoittaneet Raamatun kirjat. Raamattu on pyhä myös siksi, että Pyhä Jumala itse puhuu sen teksteissä ihmiselle.

Raamattua tuleekin lukea siten, että sen teksti otetaan aina Jumalan sanana. Jumala tahtoo puhua meille ja hän tekee sen oman sanansa kautta. Raamatun teksti tarkoittaa aina sitä, mistä se puhuu. Tämä ei merkitse sitä, että ihminen voisi aina ymmärtää, mitä luettu tai kuultu tarkoittaa. Me ihmiset, syntyisiä kuin olemme, ymmärrämme Raamattua usein väärin, ellei sitä meille selitetä.

Sen tähden on seurakunnassa kuultavaa saarnaa Raamatun teksteistä ja muutaakin raamattuopetusta. Näin ymmärrys Jumalan sanasta voi kasvaa ja vahvistua.

RAAMATTU ON KIRJA KRISTUKSESTA

Erityisesti Raamattu on kirja Jeesuksesta Kristuksesta. Raamattu on kirjoitettu hänestä kertovaksi kirjaksi. Oikeastaan voi sanoa, että Raamattu on olemassa siksi, että me ihmiset voisimme tuntea Kristuksen ja hänen kauttaan ainoan oikean Jumalan. Kristus itse sanoo Raamatun kirjoista, että ne kertovat juuri hänestä (mm. Johanneksen evankeliumi 5:39). Raamatun kirjoituksia kuulemalla, lukemalla, tutkimalla ja niiden tekstejä rukoilemalla löytää Raamatun varsinaisen päähenkilön ja tarkoituksen, Kristuksen (mm. 2. Timoteuksen kirje 3:15).

Raamattu ilmoittaa meille Kristuksen on ihmiseksi syntyneeksi Jumalan ainoaksi Pojaksi. Hän eli ihmisen elämän, mutta oli täysin synnitön. Hän kuoli ristillä kaikkien ihmisten takia

ja puolesta; näin hän sovitti syntimme. Kuoltuaan Kristus nousi kuolleista; taivaallinen Isä herätti hänet, sillä synnitön ei voi jäädä kuolemaan. Ylösnoustuaan Kristus selitti apostoleilleen kaiken, mitä hänestä oli aiemmin Raamattuun kirjoitettu (Vanha testamentti). Apostolit ja muutkin ensimmäiset kristityt kertoivat Kristuksesta edelleen ja kirjoittivat varsinkin Kristuksen elämästä, kuolemasta, ylösnousemuksesta ja teoista kirjoja (evankeliumit ja Apostolien teot). Myös muita opetuskirjoituksia he laativat Pyhän Hengen ohjaamina (Apostolien teot, Uuden testamentin kirjeet ja Johanneksen ilmestys).

Tarvitset Raamattua, jotta opit tuntemaan Jumalasi.

Kristus Vapahtaja, 500-luvun ikoni Pyhän Katariinan luostarissa, Siinain vuorella.

TÄYTYKÖ KRISTITYN KUULUA SEURAKUNTAAN?

✍️ Miika Nieminen

📷 Wikimedia Commons

Kristityn koko elämä lepää Jeesuksen varassa. Paitsi pelastavan uskon syntyminen myös uskossa pysyminen loppuun asti on Jeesuksen työtä. Seurakunnan keskellä hän *vahvistaa ja varjelee* sinussa pelastavan uskon. Hän vahvistaa uskoasi synninpäästön sanalla, evankeliumin kuulemisen ja saarnan kautta ja myös ehtoollisessa. Yksikään meistä ei säily uskossa loppuun asti omassa varassaan. Me tarvitsemme matkalle oppaaksi, voimaksi, viisaudeksi ja ruuaksi Jeesuksen, joka on ”uskomme alkaja ja täyttjä” (Hepr. 12:2). Lääke kaikkea epäuskoa ja syntiä vastaan on meille annettu Jeesuksessa. Hän tarjoaa hyviä lahjojaan meille seurakuntansa keskellä. Miksi emme siis tulisi?

KRISTITTYJEN YHTEYS – SINÄ TARVITSET TOISIA

Toiseksi Raamattu opettaa, että kristityt tarvitsevat toisiaan. Saman ruumiin jäseniksi kastettuina meidät on tehty toinen toisistamme riippuvaisiksi, niin kuin jäsenet ruumiissa ovat riippuvaisia toisistaan. Paavali opettaa: ”Silmä ei saata sano kädelle: ’En tarvitse sinua’, eikä myöskään pää jaloille: ’En tarvitse teitä.’” (1. Kor. 12:21)

Kristus on antanut sinulle toiset kristityt *veljiksi ja sisariksi*. On mahdotonta haluta elää Kristuksen yhteydessä mutta erossa veljistä ja sisaruksista! Et voi valita vain päätä, ottamatta samassa kaupassa käsiä ja jalkoja. Yritys elää uskossa yksin, erossa seurakunnasta, on kuin silmä sanoisi kädelle: ”Minä en tarvitse sinua.” Seurakuntansa kautta Jeesus haluaa kuunnella sinun murheitasi, lohduttaa surussasi, kannatella, kun olet heikko ja kutsua takaisin, kun olet lankeamassa. Tämän kaiken hän tekee käyttäen toisia kristittyjä suunaan, käsinään ja jalkoinaan.

Uuden testamentin monet vertauskuvat kristityistä edellyttävät joukon, joka *elää toistensa yhteydessä*. Vai mitä itse ajattelet, millainen on lammas vailla laumaa, oksa irrallaan rungosta (ja toisista oksista), kivi vailla rakennusta tai käsi revittyinä ruumiista?

PAIKKASI JA TEHTÄVÄSI – SINUA TARVITAAN!

Seurakuntayhteyden kysymystä ei tule arvioida ainoastaan itsekkäästi yksilön näkökulmasta kysyen: mitä minä tässä saan? Samalla tulisi miettiä sitäkin, mitä minä voisin tehdä toisten hyväksi. Raamatun mukaan Jumala on nimittäin sinullekin antanut paljon lahjoja, ominaisuuksia ja kykyjä, joilla hän tahtoi rakentaa seurakuntaansa.

Paavali kirjoittaa: ”Jos korva sanoisi: ’Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen’, niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.” (1. Kor. 12:15) Jokaisella kristityllä on paikkansa ja Jumalan tarkoittama tehtävänsä osana seurakuntaa.

Leonardo da Vinci: Viimeinen ehtoollinen.

Toisin sanoen jos sinä jätät pois seurakuntasi yhteydestä, kukaan toinen ei voi korvata sinua, vaan kohdallasi jää *sinun kokoisesi ja näköisesi* tyhjä paikka. Analogiaa voi etsiä tavallisesta perhe-elämästä: avioliiton lähtökohtana on sitoutuminen toiseen ihmiseen ja yhteiseen kutsumukseen puolisoina. Ilman sitoutumista omalle paikalleen ei voi olla Jumalan tarkoittamaa onnellista avioliittoa.

PAIMEN PITÄÄ HUOLTA LAUMASTAAN

Jumala on antanut paimenviran suojaksi ja turvaksi. Apostoli Paavali kirjoittaa omasta paimenuudestaan: ”Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi?” (2. Kor. 11:29) Tällainen huoli kuuluu raamatulliseen paimenuuteen. Paimenen tehtävä on lähteä etsimään, kun lammas on vaarassa eksyä.

Ajattele mielessäsi kahta laumaa. Toinen on syksyisellä metsälammella kokoontuva lauma sorsia, joille ohikulkijat heittelevät pussistaan pullia. Toinen lauma on yksinäisen vanhuksen pihapiirin lintulaudalle kokoontuva tiainenparvi. Aurinkoisena ja lämpimänä syysiltana pullasorsan osa on kadehdittava. Kauniin syysruskan värjätessä maiseman lammelle virtaa ohikulkijoita, ja sorsat pyörivät silmissä, kun erilaista ruokaa ja ruokkijoita riittää. Mutta entä kun säät kylmenevät, ulkona tuulee ja sataa räntää? Kuka silloin muistaa pullasorsan lammella?

Tiaisen tilanne on toinen. Se saapuu päivästä toiseen tutulle lintulaudalleen varmasti luottaen, että *sama uskollinen* vanhus tuo sille auringonkukan siemeniä tänäänkin, joka täytti laudan myös eilen. Pakkasen paukuessa helmikuussa tiainen yhä tietää, mistä se löytää itselleen sopivan ruoka-annoksen ajallaan.

Kristitty, joka elää uskovana yksin – ilman seurakuntaa – on suojaton. Jos ei ole laumaa, johon kuuluu, kuka silloin osaa lohduttaa, kun on itse murheellinen? Kuka ohjaa oikeaan, kun on vaarassa langeta? Kuka rukoilee puolestasi, kun et itse jaksa? Kuka käy puolustamaan, kun olet heikko?

Teksti on lyhennelmä alkuperäisestä artikkelista luterilainen.net -sivustolla. Lähimmän Lähetysbiippakunnan seurakunnan voit löytää osoitteesta www.lhp.fi/seurakunnat/.

”RUKOILKAA LAKKAAMATTA.” MITEN?

✍️ Harri Huovinen

📷 pixabay.com / reenablack

Apostoli kehottaa: ”Rukoilkaa lakkaamatta.” (1. Tess. 5:17) Myös Jeesus edellyttää, että tulee aina rukoilla eikä väsyä (Luuk. 18:1). Ehkä sinä olet kuitenkin kysynyt: ”Miten minä voisin rukoilla lakkaamatta? Täytyyhän minun myös käydä töissä ja hoitaa perheen asiat. Joskus pitäisi nukuakin!” Yhtälö tuntuu vaikealta. Jumalan sana kehottaa rukoilemaan lakkaamatta, mutta arkielämän vaatimusten ohella tämän kehotuksen noudattaminen näyttää mahdottomalta. Mitä tästä pitäisi ajatella?

TIETTYINÄ AIKOINA JA MILLOIN TAHANSA

Ensin kannattanee pyrkiä rukouselämän säännöllisyyteen. Tätä pyrkimystä voidaan helpottaa varaamalla tietyt ajankohdat päivästä rukoukselle. Voit seurata esimerkiksi *Vähän katekismuksen* opetusta ja pitää pienen rukoushetken aamuin ja illoin sekä ruokailun yhteydessä.

Toisaalta kristillinen rukous ei ole sidottu tiettyihin ajankohtiin; rukoilla voi milloin tahansa. On olemassa lukematon määrä töitä ja askareita, joita toimittasiasikin sinun on mahdollista rukoilla – vaikka pa autoa ajaessa, polttopuita pilkkoessa tai lasta nukuttaessa.

Luther opettaa, että kaikki uskovien tekemä työ on rukousta. Uskova ihminen pelkää ja kunnioittaa Jumalaa sekä ajattelee hänen käskyään niin, ettei tahdo työllänsä tehdä kenellekään mitään pahaa. Tällainen ajattelu ja usko tekevät kristityn työstä rukouksen tai kiitosuhrin. Sen seikan, että kristitty näin pitää mielessään Jumalan käskyt ja siten varjelee

itsensä synneiltä ja vääryydeltä, Luther samastaa rukoukseen, jota kristitty toimittaa lakkaamatta.

Mutta entä jos apostolin sana ymmärretään kirjaimellisesti? On rukoiltava lakkaamatta! Miten kukaan kykenisi tähän? Vaikka eri askareiden ohessa voikin rukoilla, jo lähimmäisenrakkaus vaatii keskittymään välillä myös muihin asioihin.

Luther lohduttaa: Kristuksen kehoitus aina rukoilla eikä väsyä on lähinnä opetuslapsille tarkoitettu tavoite. Kukaan ei toteuta sitä täydellisesti. ”Sillä kuka voi alati kohottaa sydämensä Jumalan puoleen? Siksi tämä sana on asetettu meille päämääräksi, johon meidän tulee suuntautua, ja jotta nähdessämme, ettemme niin tee, tunnustaisimme itsemme heikoiksi, vajavaisiksi ihmisiksi, tulisimme nöyriksi ja pyytäisimme armoa vajavaisuutemme.”

PYHÄ HENKI RUKOILEE LAKKAAMATTA

Lopulta Jumalan sana ratkaisee vaikean yhtälömme: ”Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.” (Room. 8:26)

Kasteessa sinäkin olet saanut Pyhän Hengen lahjan. Kasteessa Henki on tehnyt sinut asuinsijakseen, temppeleikseen. Siksi sinä saat lakata murehtimasta, miten ”lakkaamatta” kykenet rukoilemaan. Saat kääntää huomiosi sinne, missä Jumala lupaa tänäänkin lahjoittaa Pyhän Henkensä sinulle. Kun kuulet ja luet Jumalan sanaa sekä käyt Herran ehtoollisella, Henki saa lakkaamatta asua ja rukoilla sinussa. Hän rukoilee sinussa myös silloin, kun et töidesi vuoksi ehdi syventyä rukoukseen. Niin kauan kuin et vastusta Jumalan sanaa ja siten tule sammuttaneeksi Henkeä elämässäsi, vaan kokoonnut muun seurakunnan kanssa kirkkoon Herrasi sanan äärelle, sinun ei tarvitse koskaan olla toivoton rukouselämäsi suhteen.

Kun sitten kuitenkin tunnet hengellisen heikkoutesi ja syntisi, saat aina palata Kristuksen saarnatuolin ja alttarin ääreen. Siellä Herra julistaa sinulle kaikki synnit yhä uudelleen ja runsain määrin anteeksi sekä antaa ruumiinsa ja verensä syntiesi anteeksiantamiseksi. Näin Pyhä Henki sanan kautta toimii sinussa ja vahvistaa yhteyttäsi Kristukseen, Kirkon ylipappiin ja esirukoilijaan.

Kristuksen omana ja hänen nimessään saat myös pyytää taivaalliselta Isältäsi Pyhää Henkeä auttamaan sinua kaikessa puutteessasi. Tähän rukoukseen Jumala tahtoo mielellään vastata, niin kuin Jeesus lupaa: ”Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!” (Luuk. 11:13)

KUOLEMAN VARJOSTA VALOON

Erkki Pitkäranta

Wikimedia Commons

Jumala loi ihmiset mieheksi ja naiseksi. Pani heidät asumaan paratiisiin. Antoi heille luomansa viljeltäväksi ja varjeltavaksi. Sanallaan hän kaiken loi. Hän antoi myös sanansa, käskyn, että yhdestä puusta ette saa syödä sen hedelmiä, ette edes koskea siihen. Oliko käärme kuullut kiellon, kun lähestyi Eevaa kysymyksellä onko Jumala todella kieltänyt? Keskustelussa tapahtui lankeemus. Hyvä, kaunis ja ymmärryksen avartuminen houkutti Jumalan käskyn rikkomiseen. Ikään kuin näkyväksi merkiksi käärme halusi puraistun omenan.

Tuon tottelemattomuuden myrkytyksen ihmiskunta sai perinnökseen. Se on johtanut ja johtaa kauhistuttaviin kohtaloihin, elämää tuhoaviin ja vaikeuttaviin vaiheisiin. Kuolema, syntiinlankeemuksen rangaistus, on ollut ylittämätön kynnyks. Toiset sitä odottavat vapauttajaksi, toiset tarjoavat lähimmäisille vapaaehtoista elämänsä päättämistä, muutamat johtavat kansat toisiaan vastaan, toiset pitkitävät elämää kaikin keinoin. **Yuval Noah Harari** on esittänyt mahdollisena, että kuolema voitaisiin tieteen keinoin voittaa lopullisesti. Tosin ikuisen elämä koskisi vain hyvin varakkaita ihmisiä. Eräs toimintamalli on tehdä elämästä mahdollisimman mukavaa, jotta elämän vaikeudet eivät ahdistaisi.

Tietokoneiden, älylaitteiden ja verkkojen välityksellä olemme astuneet aivan uudelleenlaiseen todellisuuteen. Voimme saada vastauksia mitä ihmeellisimpiin kysymyksiimme muutamalla klikkauksella. Teokoaly tunkeutuu kaikkialle.

Ihminen tarvitsee lepoa ja ruokaa. Jatkuvaan 24/7-elämään emme pysty. Mutta kone pystyy, jos pystyy

rikkoutumattomana. Ihmisen muisti on rajallinen. Koneen muisti on piirun tarkka ja lähes loputtoman laaja. Kun lääkäri katsoo magneettikuvauksen tulosta, hän kykenee näkemään taudin aiheuttamia muutoksia työaikansa aikana tietyn määrän, vireystilastaan riippuen. Kun kone analysoi kuvaa, se näkee kai-

ja suorastaan vaikeita tapauksia. Netissä voi aina valita tuttavuuksia, jotka ovat samalla tavalla ajattelevia.

Kunpa elämämme olisi vain hyvää ja innostavaa. Tietokoneet, älyverkot ja teokoaly ovat kuitenkin kaikki tuon saman synnin myrkyntielleiden ihmisten tekoa. Niiden hyvän käytön ohella kaikkea voidaan käyttää elämän vaikeuttamiseen ja tuhoamiseenkin. Päivitykset omille sivuillemme ja vierailumme verkon sivuilla ovat kaikki tallessa. Kun ilmestyy se pahan tahdon ihminen tai valtaa havitteleva joukko, joka ajaa noista tiedoista profiilimme, se kykenee tunnistamaan minut tarkemmin kuin lähimmäiseni. Mitäs siitä, ajattelen. En ole tehnyt mitään paha. Mutta mitä on paha? Kun tuo tietty taho pääsee määrittelemään senkin, emme enää ole turvassa missään. Tai tuo taho syöttää meille yksipuolista ja virheellistä tietoa, jota emme osaa arvioida, vaan uskomme. Näin ryhdymme tukemaan asiaa, jota luulemme itse vapaaehtoisesti ryhtyneemme kannattamaan.

Kaiken tämän keskellä on loppumaton aidon elämän virta sama kuin on ollut luomisesta lähtien. Elämän rakennusosien oikea ja kestävä järjestys löytyy samasta osoitteesta: Anokaa, etsikää ja kolkkuttakaa! Hankkiutukaa Lujanne puheille. Hän kuulee nuo pyynnöt. Hänen sanansa ovat pitävät älyverkkojenkin aikana. Eksyksiin joutuneelle, ihmisistä irti ajautuneelle ja harhaan joutuneelle on tarjolla mahdollisuus elämän löytämiseen.

Raamatussa Jumala on ilmoittanut itsensä, ja pyhässä apostolisessa messussa hän jakaa lahjojaan ihmisille. Hänellä on vastaus siihen ahdistukseen, johon syntiin langenneina olemme joutuneet. Se on hänen oma elämänsä ja kuolemansa meidän puolestamme. Hän ratkaisee kuoleman kysymyksenkin lopullisesti meidän parhaaksemme.

” Eksyksiin joutuneelle, ihmisistä irti ajautuneelle ja harhaan joutuneelle on tarjolla mahdollisuus elämän löytämiseen.

ken yhä hyvin yöllä kuin päivällä. Kun ihminen sorvaa hienomekaanisen tuotteen osan, hän pystyy virheettömään tulokseen vain muutamia tunteja päivässä. Kone tekee tasaista jälkeä yötä päivää. Kun elämä on yksinäistä ja tylsää, netti avaa loputtoman kaverien ja kiinnostavien asioiden maailman. Elämässä kohdattavina lähimmäisinä on mukavien rinnalla vähemmän mukavia

”...Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!” (1. Moos. 3:22b)

MOOSES VUORELLA JA UUDET LAINTAULUT

✍️ Markus Nieminen   📷 Samuli Siikavirta

Lain antaminen Moosekselle Siinain vuorella on yksi koko Vanhan testamentin tärkeimmistä kertomuksista. Uuden testamentin valossa myös Siinain tapahtumat ovat ennakkokuva Kristuksesta.

VUORISAARNA UUDEN MOOSEKSEN OPETUKSENA

Matteus on evankeliumissaan kuvannut Jeesuksen syntymän, kasteen, kiusaukset ja julkisen toiminnan eksoduksen täyttymyksenä. Jeesus tekee saman matkan kuin vanhan liiton Israel. Hän joutuu Egyptiin, josta Jumala kutsuu poikansa takaisin (Matt. 2). Hän tulee kastettavaksi Jordanille, niin kuin Israel kastettiin Punaisessa meressä (Matt. 3; 1. Kor. 10:2). Hän on kiusattavana erämaassa neljäkymmentä päivää, kuten Israel vaelsi erämaassa neljäkymmentä vuotta (Matt. 4). Jeesuksen vuorisaarnan (Matt. 5–7) voi nähdä kuvauksena uudesta Mooseksesta, joka nousee vuorelle opettamaan kansalle lain ”niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin heidän kirjanoppineensa” (Matt. 7:29). Jeesus ei ole uusi lain selittäjä vaan itse lain antaja. Hän opettaa Jumalan kansalle käskysten oikean merkityksen (Matt. 5). Samalla Jeesus opettaa tuntemaan itsensä näiden käskysten täyttäjänä: ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan vaan täyttämään.” (Matt. 5:17)

LAIN TAULUT SÄRKYVÄT SYNTISEN IHMISEN KÄSISSÄ

Siinain kuvaus itsessään kätkee jo sisäänsä ajatuksen lain antamisesta uudelleen. Vaikka Jumalan laki itsessään on hyvä, ei syntisestä ihmiskunnasta ollut sen täyttäjäksi. Ihmisten käsissä Jumalan parhaimmatkin lahjat särkyvät usein palasiksi. Näin tapahtui myös Jumalan sormella piirretyille lain tauluille (2. Moos. 31:18). Tuskin Mooses ehti vuorelta alas, kun näki kansan jo särkeneen elämällään ensimmäisen käskyn

jalkoihinsa. Silloin Mooses murskasi lain taulut (2. Moos. 32:19). Tapahtuman jälkeen Mooses sai Jumalalta käskyn palata vuorelle. Hänen tuli veistää uudet taulut entisten tilalle. Mooseksen palatessa vuorelta uusien taulujen kanssa hänen säteilivät kasvonsa Jumalan kirkkautta. Puhuessaan kansalle Mooses peitti kasvonsa (2. Moos. 34:29, 33).

2. Korinttolaiskirjeessä Paavali se-

Jumalan saapuessa ”alkoi jylistä ja salamoida (...) kuului ylen kova pasuunan ääni” (2. Moos. 19:16). Apostolien ollessa koolla ”tuli yhtäkkiä humaus tai vaasta, niin kuin olisi käynyt väkevä tuulispää” (Ap. t. 2:2). Siinailla ”koko vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille tulesta” (2. Moos. 19:18) ”ja sinä kuulit hänen sanansa tulen keskeltä” (5. Moos. 4:36).

Näkymä Siinain vuoren juurelta.

littää tämän merkitsevän kahta virkaa: lain ja evankeliumin virkaa. Mooseksen lain antajan virka oli ”kadotustuomion virka”, joka tosin jo loisti jumalallista kirkkautta. Kuitenkin on Kristuksen ”vanhurskauden virka vielä paljoa runsaammassa määrin kirkkautta”. Paavalin mukaan aina siellä, missä Mooseksen lakia luetaan ilman Kristusta, ”on peite heidän sydämensä päällä” (2. Kor. 3:15). Kivitauluihin kirjoitetut sanat eivät siis voisi kivisydämiä uudistaa, vaan Jumalan Pyhä Henki, joka evankeliumin sanalla tekee sydämet eläviksi.

HELLUNTAI ON SIINAIN TAPAHTUMIEN TÄYTTYMYS

Ensimmäisenä helluntaina tapahtunut Pyhän Hengen vuodattaminen on Siinain tapahtumien täyttymys. Siinailla

Helluntaina tuli ei laskeutunut vuoren ylle vaan apostolien. Jumala puhui apostolien suulla tulen keskeltä: ”He näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat itsekunkin päälle (...) alkoivat puhua muilla kielillä.” (Ap. t. 2:4) Raamatunkäännöksemme ei tuo täysin esille yhteyttä Siinain ja helluntain tapahtumien välillä. Kohdassa, jossa lukee ”kun aamu oli tullut alkoi jylistä” (2. Moos. 19:16), puhutaan sanatarkesti *äänistä*. Kreikankielisessä Raamatussa (Septua-

ginta) nämä äänet on käännetty kieliksi. Sen ajatuksena on, että kun aamu oli koittanut, *kuultiin kieliä*.

Teologinen yhteys Siinain ja helluntain tapahtumien välillä on selvä. Siinailla Jumala antoi ihmiskunnalle lakinsa mutta ei voimaa sen noudattamiseen. Kivitaulut eivät voineet tehdä kivisydämiä eläviksi. Siihen tarvittiin Kristuksen ristintyö, jossa koko laki on täytetty meidän puolestamme. Helluntaina Pyhä Henki antoi seurakunnalle alttiuden ja voiman uuteen kuuliaisuuteen Kristuksen täytetyssä työssä. Silloin toteutui, mitä Jeremia oli ennustanut: ”Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä (...). Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä.” (Jer. 31:33, 34)

VARFÖR ÄR JAG KRISTEN?

≡ Patrik Saviaro

📷 Wikimedia Commons

Det korta och teologiska svaret på den frågan är att jag är kristen för att Gud i sin stora nåd har utvalt mig till frälsning i och genom Jesus Kristus som försonat alla mina synder. Och att Gud är den som skapat en frälsande tro i mig på Jesus Kristus genom sitt Ord och sina Sakrament.

Men den Kristna tron kan även försvaras rent vetenskapligt utifrån fakta och logiska argument.

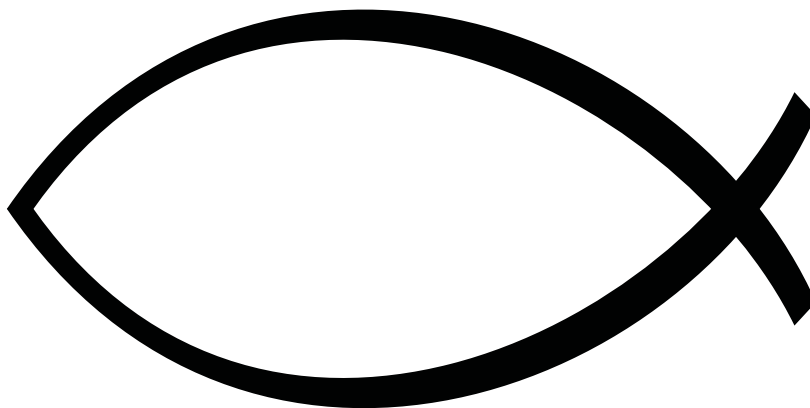
DEN KRISTNA TRONS EXKLUSIVITET OCH FALSIFIERBARHET

Om vi jämför alla världens religioner och världsåskådningar, eller för enkelhetens skull endast de vanligaste så kan de på ytan se ut att alla tala om samma sak. Men vi behöver knappt se närmare innan vi ser stora skillnader både i moralfrågor men särskilt i de viktigaste läroarna: vem och hur är Gud, skapelse, frälsning, liv och död m.m.

I den kristna tron är Gud Trinitet, d.v.s. en Gud i tre personer och han har skapat världen som fallit i synd och gjort uppror mot Gud och därför finns så mycket ont. Jesus är Guds Son som blev mänskliga vid en specifik tidpunkt i historien och han har försonat allas synder genom att ge sitt liv och uppstå och denna gåva tas emot i tro, d.v.s. när man förtröstar på Jesus att han är frälsaren och att hans försoning gäller mig. Ingen frälsning finns utanför Jesus.

En del religioner förkastar Gud eller talar om en uppsjö av gudar, frälsning kan vara antingen paradiset, utslöcknande eller gudomliggörande och vägen dit är i alla andra än kristendomen ett strävande där människan själv kämpar sig fram till målet. Beroende på religion eller världsåskådning ses Jesus som profet, bra kille eller fantasifigur. Alla kan helt enkelt inte vara sanna oavsett det är populärt att säga så idag. De kan alla vara falska men alla kan inte vara sanna.

Varför då Kristendom? Jo därför att det är den enda av alla religioner som är fullständigt exklusiv och falsifierbar, d.v.s. den Kristna tron gör anspråk på att vara den enda vägen till frälsning, Sanning med stor bokstav och den kan motbevisas, åtminstone teoretiskt. Det är "bara" att plocka fram Jesus kropp så faller hela den Kristna tron samman eller bevisa att evangelierna ljuger. Paulus skriver nämligen i 1 Kor 15:14-19 att hela den Kristna tron är värdelös om Kristus inte har uppstått från de döda. Har Jesus inte uppstått har han inte heller försonat våra synder och kan inte frälsa någon enda. Å andra sidan om Jesus verkligen har uppstått och Kristendomen därmed konstateras vara sann så faller alla andra religioner och ideologier och frälsningen finns endast i och genom Jesus Kristus!

JESU KORSDÖD OCH UPPSTÅNDELSE

Är det inte möjligt att Jesus bara låtsades vara död eller att hans kropp blev stulen eller kanske det var masshallucination när lärjungarna trodde att de såg Jesus?

För det första var de soldater som korsfäste Jesus inga amatörer, de visste skillnaden mellan en död och levande person och de ansvarade med sina liv för att ingen dödsdom överlevde. Därför krossades benen på rövorna och Jesu sida blev genomborrad med ett spjut. För det andra skulle Jesus ha varit tvungen att ta sig ut ur en förseglad grav och slå ner en vaktstyrka och övertyga lärjungarna om att han uppstått.

Vem stal kroppen ifall Jesus inte uppstod? Judarna hade inget intresse, de

ville ha Jesus död liksom Romarna, som bara ville ha lugn och ro i landet. Lärjungarna gav sina liv som martyrer, man dör inte för något man vet vara falskt. Det är en omöjlighet att över femhundra personer skulle ha samma hallucination, dessutom ifall Jesus inte uppstått kunde motståndarna enkelt ha plockat fram kroppen för att motbevisa den kristna tron. Den enda vettiga förklaringen är att Jesus uppstod!

HISTORISKA DOKUMENT OCH ÖGONVITNEN

Eftersom den kristna tron säger sig vara historisk och basera sig verkliga bevitnade händelser som vi har dokumenterade så kan vi använda oss av standardiserade historiska undersökningsmetoder för att avgöra ifall dokumenten som vi har är historiskt pålitliga. Metoden som

används behandlar dokumenten från tre följande perspektiv: *bibliografiskt, internt och externt.*

Bibliografiskt test avgör om ett dokument har blivit redigerat med tiden eller om det stämmer överens med originalet. Vidare undersöker man hur gamla de

äldsta kopiorna är, hur nära den historiska händelsen och originalet de kommer. Det fungerar så att man daterar när originalet har skrivits, sedan jämför man med de kopior man har tillgång till. Ju närmare originalet händelsen ligger desto säkrare kan man vara på att de stämmer historiskt och ju mindre tid mellan kopiorna och originalet desto säkrare är att kopiorna stämmer.

När det gäller evangelierna kan vi vara säkra på att de skrivits senast 90 e.Kr. Detta kan vi veta från att Petrus och Paulus dog under Kejsar Neros förföljelse 64 e.Kr., Apg beskriver Paulus resor men nämner inget om vare sig Petrus eller Paulus död vilket starkt implicerar att Apg är skriven innan de dog. Lukas är skriven innan Apg

och de flesta teologer är överens om att Matteus och Markus skrevs tidigare än Lukas.

Vidare ser man på mängden kopior och deras överensstämmelse sinsemellan. I fallet med evangelierna, finns över femtontusen tidiga manuskript som stämmer bra med varandra och de äldsta är skrivna inom ca hundra år efter originalet. Utifrån dessa kan vi med säkerhet återge vad originalet säger. Detta trots att man saknar originalet som det nästan alltid är med gamla dokument, särskilt de från antiken. Som jämförelse kan vi nämna Plato där vi har tillgång till sju kopior med den äldsta kopian skriven 1300 år efter originalet.

Internt test avgör om dokumentets innehåll kan anses vara ögonvittnesskildringar. Hävdar dokumentet att det är fakta baserat på ögonvittnen och har författaren kompetens, motiv och möjlighet att presentera ögonvittnesskildringar?

Hade Matteus, Markus, Lukas och Johannes verktygen, motivet och möjligheten att nerteckna händelserna kring Jesus korrekt och objektivt?

Hade de direkt kontakt med Jesus eller ögonvittnen?

Matteus var en av Jesu lärjungar och såsom tullförman var han ingen nybörjare ifråga om dokumentation. Markus var Petrus tolk, ändå skriver han föga smickrande om Petrus. Lukas var läkare och följeslagare till Paulus och var mycket noga med detaljer, både namn, titlar, händelser och kronologi. Han vittnar själv om att han gjort noggranna efterforskningar när han skrev. Johannes var Jesu lärjunge och vittnar om att det de sett är vad de nertecknat. Vidare kan vi konstatera att det finns inga primärkällor som motsäger Matteus, Markus, Lukas och Johannes.

Extern test avgör om det finns yttre faktorer som stöder eller motsäger om ett dokument är fakta. Man ser t.ex. på arkeologi, utombibliska texter m.m.

Några exempel på texter är: Papias av Hieropolis ca 155 e.Kr. och Polycarp av Smyrna ca 130 e.Kr., lärjungar till aposteln Johannes. Judisk historieskrivare Flavius Josefus 90 e.Kr. Cornelius Tacitus, romersk historieskrivare ca 60 e.Kr. Talmud, den Judiska rabbiniska traditionen. Romersk historiker

Suetonius 120 e.Kr. Platonsk filosof: Kelsos 178 e.Kr. som i sin text gör narr av den kristna tron. Dessa och många andra texter stöder de fakta som evangelierna ger oss. Vi kan också konstatera att flera av dessa är icke-kristna och en del rent fientliga som skrev mot kristendomen och hade inget intresse av att förfälska något om Jesus eller den kristna tron. Vi har även tillgång till arkeologiska fynd som nämner bl.a. Pilatus med namn och titel, tetrarken Lysanias av Abylene. Bara för att nämna några omtvistade figurer som finns omnämnda i evangelierna.

Utifrån de historiska test som vi kan göra när det gäller bibliska dokument som evangelierna och från alla de fakta som vi har tillgång måste vi dra slutsatsen om vi är intellektuellt ärliga att evangelierna är trovärdiga ögonvittnesskildringar. Därmed är de också de bästa källorna som finns för att veta något om Jesus. Och de talar om för oss att Jesus Kristus är Guds Son, Frälsaren som utförde mirakler, uppfyllde GTs profetior, förlät synder och att han dog för att försona oss med Gud och uppstod.

LÄHETYSTERVEISIÄ KENIASTA

Leena ja Tuomo Simojoki Perhekuva: Kaija Marjanen Photography; kuvat Keniasta: Leena Simojoki

Olemme Lähetyshiippakunnan (LHPK) sekä amerikkalaisen Lutheran Heritage Foundation (LHF) -järjestön yhdessä lähettämä perhe Keniassa. Perheeseemme kuuluvat vanhemmat **Tuomo** ja **Leena**, sekä lapset **Charlotta**, **Selma**, **Esther**, **Märtha**, **Elin**, **Matthias** ja **Oscar**. LHPK

on ohjata paikallisia ottamaan vastuu työn johtamisesta.

Nairobini-toimiston päätyö on kääntää luterilaista kirjallisuutta suahilin kielelle. Tämän lisäksi käännöstyötä tehdään muille paikallisille kielille, joita on paljon, Keniassa yksinään yli 60. Lisäksi LHF toimittaa luterilaista

opetusmateriaalia englannin ja ranskan kielelle. LHF maksaa kääntäjille palkkaa käännöstyöstä ja painattaa kirjat sekä jakaa ne ilmaiseksi.

Afrikkalaisilla papeilla, evankelistoilla ja kristityillä on käytössään edelleen hyvin vähän

oppimateriaalia jne. Uusi kasvava työalue on lasten ja nuorten kirjallisuus sekä laadukas pyhäkoulumateriaali. Kirjojen lisäksi LHF kääntää myös liturgioita paikallisille kielille.

Työtä tehdään yhdessä paikallisten raamattukoulujen ja pappisseminaarien kanssa. LHF toimittaa kirjat, joita kouluissa ja seminaareissa opetetaan. Nairobini-toimistomme järjestää myös omia seminaareja, joissa opetetaan kirjojen sisältöä ja sitä, miten opettaa materiaalia omille seurakuntalaisille.

LHF tekee monipuolisesti yhteistyötä eri lähetysjärjestöjen kanssa, mm. Missouri-synodin (LCMS) ja Sleyin sekä tanskalaisten ja norjalaisten lähetysjärjestöjen kanssa. Jotta hyvää luterilaista materiaalia saadaan levitettyä mahdollisimman laajalle, on tärkeää, että mahdollisimman moni toimija voi sitä viedä eteenpäin. Tarve on suuri, ja yhdessä voimme paljon enemmän!

Perheenä työsopimuksemme on tehty toistaiseksi vuoden loppuun asti. On selvää, että muutostyö ei ole valmis vielä siihen mennessä. Meidän perheemme osalta jatko kuitenkin riippuu rahoituksen löytymisestä. LHF ja LHPK tekevät päätöksen jatkostamme alkusyksyn aikana.

Selma, Charlotta, Leena, Oscar, Matthias, Tuomo, Esther, Märtha ja Elin Simojoki.

ja LHF ovat tehneet yhteistyötä jo vuosia. Muun muassa Lähetyshiippakunnan tuore *Katekismus* sekä *Luterilaisia vursiä* -kirja on rahoitettu LHF:n avulla.

LHF on amerikkalainen lähetysjärjestö, joka tekee käännös- ja julkaisutyötä sadalla eri kielellä, 85 eri maassa. Yksi LHF:n toimipisteistä sijaitsee Nairobissa, Keniassa, jossa meidän perheemme työskentelee. Nairobini-toimisto perustettiin 1990-luvun puolessa välissä, kun LHF kutsui TT Anssi Simojoen aloittamaan käännöstyötä Afrikan mantereella. Työ kasvoi hänen eläkkeelle jäämiseensä asti niin, että käännösyksiköitä oli lopulta yli 20 eri Afrikan maassa. Viime vuodet työ Itä-Afrikassa on kuitenkin elänyt hiljaiseloa, ja LHF:n toiveena on saada se uudelleen vauhtiin, jatkossa pääosin paikallisin voimin. Perheemme kutsuttiin avuksi tähän muutosvaiheeseen. Tehtävämme

Itä-Afrikassa seurakunnat ovat täynnä lapsia. LHF julkaisee enenevissä määrin lasten Raamattuja ja pyhäkoulumateriaalia.

kristillisiä kirjoja, etenkin luterilaisia – omalla kielellään vielä vähemmän. Tavoitteena onkin luoda papeille ja kristityille peruskirjasto, joka sisältää katekismuksen, virsikirjan, hartauskirjoja sekä teologista

Itieriossa toinen päiväjumalanpalvelus menossa. Ensimmäisessä oli 200 seurakuntalaista, jälkimmäisessä 400. LHF on julkaissut kisiinkielisen vursikirjan. Nyt toinen laajennettu painos on työn alla.

Herra "vei hänet ulos ja sanoi: 'Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea'. Ja hän sanoi hänelle: 'Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä.'" (1. Moos. 15:5)

Identiteettikriisi. Mitä minusta tulee isona? Tämä on ollut pitkään kysymyksenäni. Vaikeaksi kysymyksen tekee, että Suomessa perinteisesti on identiteetti määrätynyt sen mukaan mitä teet: opiskeletko, oletko töissä, ja jos olet työtön, niin se on vähintään lievä häpeä. Osaava mies ja lapsia synnyttävä, kotia kuosissa pitävä nainen ovat olleet arvossa. Hautausmailla kulkiessa huomaa, että moniin vanhoihin hautakiviin on kirjoitettu vainajan ammatti, oli sitten kyseessä maanviljelijä, metsänhoitaja tai nimismies. Se mitä teit, määritti sinua, jos nyt ei ihan kehdestä asti, niin ainakin hautaan saakka.

Raamatun aikana, juutalaisuudessa, ja monesti nykyaikanakin Lähi-idässä ihmisen identiteetti määrätty ja määrätty aivan eri tavalla eli suvun mukaan. Kenen poika olet, kenen tyttö olet? Minkälainen suku, sellainen mies tai nainen. Suvun kunnia on myös suvun jälkeläisen kunnia. Se mitä teet ei ole niin tärkeää. Suvun koko ja jälkeläisten lukumäärä sen sijaan on.

Uuden testamentin aikaiset juutalaiset tiesivät kuuluvansa Aabrahamin sukuun ja ajattelivat, että se riittää. Aabrahamille annetut lupaukset koskivat varmasti myös heitä. Suvun omaisuus kuului biologisille jälkeläisille. Pelkkä biologinen jälkeläisyys ei kuitenkaan riitä varsinaiseen Aabrahamin jälkeläisyyteen, jota Jumalan antamat lupaukset koskevat. Oikeita Jumalan jälkeläisiä ovat kaikki, jotka jakavat Aabrahamin kanssa saman uskon – jotka toivovat, vaikka toivoa ei ole.

Jokainen ihminen on syntiinlankeemuksen seurauksena hengellisesti kuollut, erossa Jumalan rakkaudesta, eikä varsinaisessa mielessä Aabrahamin jälkeläinen. Aabraham uskoi, että Jumala pitää lupauksensa siemenestä, joka lähtee hänestä, vaikka se näytti mahdottomalta. Aabrahamin usko ja pyhä kaste on se, mikä herättää hengellisesti kuolleen ihmisen. Usko on luottamusta Jumalan lupauksiin. Jeesus sanoo Aabrahamista: "Aabraham (...) riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi." (Joh. 8:56)

Aabraham käänsi katseensa tulevaan Kristukseen, maailman syntien sovittajaan, käärmeen pään Rikkipolkijaan. Uskon kautta Jeesukseen Kristukseen pääset Jumalan lapseksi ja perilliseksi. Sinua ei määritellä tekojesi mukaan, vaan sukusi mukaan. Tämän perheen jäsenenä, Jeesuksessa Kristuksessa, sinussa ei nähdä enää syntiä eikä saastaisuutta, sinussa ei ole tahraa eikä ryppyä. Sinäkin olet yksi tähti taivaalla, uskovan Aabrahamin jälkeläinen.

Aki Lahti

AJAN KIIREISSÄ YHDESSÄ RUKOILLEN

☞ 📷 Asko Iso-Kungas

*Lähteenmäen lomakodin oven avaa **Hanna Peuhu** iloisesti hymyillen, ja **Sirkka Tasanen** toivottaa tervetulleeksi. Huomaan tullessi vieraaksi diakonisojen luokse, sillä pöytä on katettu ja pannukakku on uunissa valmistumassa. Sirkkan kanssa he emännöivät Hyvinkäällä sijaitsevaa lomakotia.*

Mutta miten nämä kaksi naista ovat tänne Hyvinkäälle päätyneet? Saan kuulla, että he ovat naapuripitäjistä, Sirkka Soinista ja Hanna Virroilta. He ovat tutustuneet Israel -ystävyyden merkeissä Hyvinkäällä 2000 luvun alussa. Yhteisen rukouksen tie löytyi ensimmäisessä Kristus-päivässä Turussa.

- Sitten kun jäin eläkkeelle, avautui tilanne muuttaa tänne asumaan Hannan kanssa.

Samalla Sirkka hankki koiran.

- Ilman työhuolia ja kiireitä lemmikki-eläintä ehtii oppia ymmärtämään. Ihminen luotiin yhteyteen Luojansa ja myös luomakunnan kanssa. Viljelemisen ja varjelemisen lahja tulee esille.

Hanna siteeraa Psalmin 36 jaetta 6: ”ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra”. Toteamme, että Raamattu on hyvin ympäristöystävällinen. Sirkka kertoo, kuinka tytärtään odottaessa hänen lemmikki-koiransa oli hyvin huolehtivainen.

- Luomisen todellisuus on hyvä, rakkaudella tehty ihmistä varten.

Aika luo kiireen ja tekemisen paineet ja vaikeudet. Aika ei onneksi rajoita Jumalaa. Jo ennen kuin pyydämme, hän tietää jo ja haluaa vastata.

USKONRAUHA SYNTIEN ANTEEKSIAUNNOSSA

Sirkalla ja Hannalla on molemmilla hyvät muistot lapsuuden kotiseuroista. Maalla oli kunnioitus kristinuskon arvomaailman asioihin.

- Vilpitön, aito keskustelu uskonasioista avasi minullekin uskon todellisuutta. Turun opiskeluaikoina Simo Kivirannan

juureva opetus vaikutti paljon, Sirkka kertoo.

- Opin ymmärtämään perisyntin todellisuuden, ja Jeesuksesta tuli rakas Vapahtaja. Merkittävä kokemus oli myös pääsiäisen aika 2006. Hyvinkään ev. lut. seurakunnan ahtisaarnoissa osui sanat: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät.”

Sirkka sanookin:

- Kun ihmisellä on etsikkoaikansa, Jumalan puhe osuu. Silloin ei katso ihmiseen, vaan Jumala tulee todelliseksi. Ihmisviisaus väistyy Jumalan totuuden tieltä.

SEURAKUNTA USKON ANKKURINA

Sirkka ja Hanna viettävät aamut sanan ja rukouksen äärellä. Sirkka tunnustaa katsovansa jakeiden alaviitteetkin tarkkaan. Rukousalttarille tuodaan monet asiat ja ihmiset.

Hanna sanoo, että on välttämättä valmistauduttava ja kasvettava Kristuksessa.

- Lopunajan vyörytys ei itsestään rakenna uskoa. Me tarvitsemme elämän jakamista myös jumalanpalveluksen ulkopuolella. Ja kotiseuroja! Jumalanpalvelus menee niin nopeasti, ei ole aikaa jäädä juttelemaan.

Naiset ovatkin järjestäneet seuroja ja kutsuneet ev.lut. kirkosta ja järjestöistä puhujia. Elävä seurakunta- ja rukousyhteys ei ole mikään itsestään selvyys. Lähetysshiippakunnan

Hanna Peuhu ja Sirkka Tasanen käyvät sanankuulossa Lähetysshiippakunnan Hyvinkään-messuissa.

jumalanpalveluksesta Hyvinkäällä on löytynyt sanan saarnaa.

- Oikea opetus uudistaa uskoa ja tuo toivoa. Järjestys luo selkeyden, ja siinä ymmärtää, mitä tapahtuu, Sirkka toteaa. Synnintunnustus ja anteeksiannon julistus on ydinasiaa.

- Jos opetetaan synnittömyyttä, niin mitä tehdään totuuden paljastuessa? Sirkka kysyy.

- On tärkeää, että seurakunta näkyy myös ulospäin. Yhteys löytyy, kun lokerot jäävät ja totuus tulee sijaan. Jumalan hyvät lahjat edellyttävät alttiiksi jäämistä Jumalan uutta luovalle työlle. Hänen armoissaan ei ole mitään pelättävää!

Hanna kuvaa rukouksen tikkaiksi tai vaaseen, jotka ovat tässä, niin lähellä, ettei arvaisi. Rukous on ajan ulkopuolella, ääretön ja silti tässä. Jumalanpalvelus on samanlainen: kätkeyty ja salassa mutta samalla paljastettu ja ilmoitettu. Kristus tulee omiensa luokse!

Ruutin luterilaisen seurakunnan messut Hyvinkäällä ovat kuukauden 1. ja 3. sunnuntaina klo 16 os. Väiveronkatu 24. Lisätietoja saa pastori Markus Niemiseltä ja os. www.lhpk.fi/hyvinkaa.